

Izbaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in šetrilno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Istrska vol. reforma.

Iz tega, kar smo do sedaj napisali o tem novem vol. redu, so si naši čitalci lahko napravili jarno sodbo o uprav škandalozno malenkostnem zboljšku, katerega je prinesel ta vol. red slovanskim trpinom v Istri. Faktum je, da bodo imeli Lahi Slovane v svojih krempljih, kakor so jih imeli doslej. Če bodo hoteli Lahi Slovanom nagajati, ne dobodejo ti zadnji nič, prav nič. Res je sicer, da v tem slučaju tudi Lahi ne dosežejo nobenega zboljška; pa kaj jim je tega treba, saj imajo vsega dovolj, dočim Slovanom vsega manjka. Mislimo si lahko, kako težavno stališče bo imela slovanska delegacija tudi v bodoče! Slovansko prebivalstvo nima ničesa. Potrebna, nujno potrebna je pridobitev vrhu pridobitev kulturnih in gospodarskih. To Lahi vedo prav dobro, in bodo to tudi imenitno izkoriščali. Slovani morajo biti pripravljene na masne odškodnine, na bogate kompenzacije, katere bodo Lahi zahtevali za vsak malenkostni zboljšek slovanski. Lahi bodo dobivali nove bogate grizljaje, Slovani se bodo morali zadovoljevati s skoro golimi kostmi. To je pristna slika fenomenalnih istrskih „garancij“, to je žalostna perspektiva v bodočnost, katero bode istrski Slovan še preklinjal, naj se le nekoliko vzdrami! Kdor to premisli, ta mora res že domnevati, da se je izdajstvo, katero je „Edinost“ pregrešno in krivično pritiskala na čelo našim poslancem, kruto maščevalo nad dr. Laginja in tovariši! Če bi bili ti možje tak vol. red sklenili pred petnajstimi, dvajsetimi, leti, ko je istrski Slovan še spal trdno spanje narodne nezavednosti, transeat, naj bi bilo; ali zdaj tik po epohalnem slovanskem uspehu državnozbornskih volitev istrskih, kateri uspeh bi našel v deželnozbornskih volitvah tudi po starem vol. redu nedvomno še mogočnejšega naslednika, kateri uspeh je treščil kot strela z jasnega med italijanske oligarhe, ki so se gotovo pripravljali k umikanju na celi črti, k dovolitvam, ki bi bile dostojno upoštevale dvetretjinsko slovansko deželno večino ter verno označale to večino tako pristno izrazujočo dvetretjinsko večino slovanskih glasov pri zadnjih volitvah... zdaj v tem času živahnega vzbujanja slovanskega iz narodnega mrtvila, zdaj da se najdejo

LISTEK.

Iz življenja graščakov.

Zgodovinska epizoda. — Štefan Levkos.

(Dalje.)

„Kakor bomo od spodaj vrteli vreteno z vrvmi, tako je lahko tudi zasuknemo: eno vrv privežemo na tale konec vretena, drugo na drugi in če povleče vsaka polovica v nasprotno stran, se vrag ja premakne!“

„Dobro!“ so mu pritrdili nekateri.

„In potem?“ so vprašali drugi.

„Kakor najprej nekoliko dvignemo zvon z verigami na vreteno, tako ga potem tudi lahko spustimo dol!“ jim je razlagal Jurij.

Ko je izpovedal vsak svoje pomisleke in razumel kako in kaj, so začeli delati. Povezali so zvon z verigami, ki so jih potem ovili in pritrdili na vreteno, — na debel, močen hrastov hlod. Na vsako stran vretena so navili vrvi in jih začeli nategati, dokler se je vreteno obrnilo. — Ko je bil zvon dvignjen iz

vodilni možje tolike kratkovidnosti tolike slepote, da se dajo zapeljati k sklepanju toli inonstruznega kompromisa, to, to, „Edinost“, to je škandal vseh škandalov. Tu je zares veliki moment, pašel majhne može! Naravnost smešno je torej brbljanje „Edinosti“, da je dr. Laginja tako vzvišen nad dr. Gregorčičem, da more le skrajna drznost postavljati prvega v paralelo s tem poslednjim. Ha, ha, lepo je vzvišen tisti, ki ne vidi niti eno ped pred sebo, lepo vzvišen je tisti, ki zamudi, ki zapravi velik moment, ki se za nedogledne čase več ne vrne, moment, ki se nam Goričanom ni še nikdar ponudil. Naša goriška delegacija se ni mogla na zadnje državnozbornske volitve nič sklicevati, nič opirati; one niso prinesli najmanjše izpremembe za dotedanje razmerje slov. in laških volivcev. Oba naroda sta po vol. okrajih tako ločena, da ostane ono razmerje za nedogledne čase tako, kakor je. V Istri pa, kjer je bil slovanski element doslej nerazmerno bolj zatiran, so državnozbornske volitve na podlagi občne volilne pravice pokazale, da se bliža z orjaškimi koraki prevrat v razmerju posestnega stanja obeh narodov. Proces tega prevrata k-raka tako sigurno naprej, da se mu stari vol. red istrski, ki ob svojem rojstvu nanj niti v sanjah ni mislil, ne bode mogel več upirati.

To so prebrisani Lahi dobro razumeli in uklonili svojo ošabno glavo v pogajanje s Slovani za novi vol. red, pri katerem jim je bilo glavno na tem, da se vol. okraj tako izpremene, da bodo vsaj za dogledne čase zavarovani pred majoriziranjem slovanskim. Da to dosežejo, jim ni bila nobena žrtva prevelika. In slovanska delegacija, katere možje so — kakor se bahato izraža „Edinost“ — „rezani iz drugačnega lesa in imajo nekoliko več vere v svojo moč in vrednost“, voditelja te istrske delegacije nista velike vrednosti te prilike niti zaslutila, nista velike stiske laške delegacije niti zavohala, igrala sta vlogo političnih otročaje, misleča najbrže, da j se kažejo Lahi spravljuje iz morebitne velikodušnosti do Slovanov, ali iz morebitnega uverjenja, da so časi zatiranja narodov minuli, ali iz morebitnih ozirov do vlade, ter sta prav prilikavo pograbila po ničevih „garancijah“ — katere so prava politična igrača za politične otročaje, ka-

tečajev, so pritrdili vrvi ob stebre, zasuknili z drugimi vreteno in počasi popuščali zvon. Ko so ga imeli v linah na tleh, so se vprašali vsi radovedno:

„In sedaj?“

Jurij je debelo pogledal, ko je videl, da se je nekoliko prenagli, potem pa je naglo zaokazal:

„Na gornji strani za cerkvijo sta dva debela, močna ploha in nedaleč zraven smrekova žrd. Tista dva ploha prinesite gori in naredite iz žrdi dva primerna valarja.“

Ko so prinesli plohe in valarje, so dvignili zvon za poldrugo ped, podstavili valarje in plohe čez nje in potem zopet spustili zvon.

„Sedaj pa naredimo tako“, — je rekel Jurij; — „najprej zmerimo dvojno vrv do tal, tretjo potegnemo od zvona; na treh vrveh menda lahko spuščamo zvon iz zvonika. In sicer pritrdimo vrvi najprej ob zvonov jarem in jih potem ovijemo okoli vretena, vreteno porinemo čisto k zidu in potem] bo zvon sam

kor jih vzgojuje „Edinost“ — ter rešila in zagotovila Italijanom politično nadvlado za nedogledne čase ter obsodila Slovane k daljnemu robovanju laški signoriji. In kako je ta poslanska dvojica ostala — v pravizasmeh „Edinostinim“ ditirambam — zvesta lipovemu lesu, slovanski ponižnosti, slovanski pohlevnosti, da je Lahom dovolila celo šest glasov večine! Ni bilo torej dovolj, da je Lahom prepustila z lahkoto, kakor da bi bila „glihala“ za kako kravico, vso praktično vrednost vol. reforme, ampak je šla v svoji slovanski servilnosti tako daleč, da je Lahom dopustila zunanji blišč, luksuz šestglasovne večine, priznanje, da so in ostanejo Italijani za istrskega Slovana za vedno „herrenvolk“.

Zdaj naj nam draga „Edinost“ pove, ali ni to ravnanje istrske delegacije kot jajce jajcu podobno onemu „izdajalstvu“, s katerim je metala okoli sebe v pogrešanju vsakega stvarnega razloga v ostudni gonji zoper našo vol. reformo! He, „Edinost“, na dan z besedo, kdo je izdajica? ali dr. Gregorčič, ki je s svojim modrim in previdnim ravnanjem omogočil goriškim Slovincem vol. reformo, kakor je za zdaj niti za pičico boljše niso mogli dobiti, ali dr. Laginja, ki je šel tako slepo v past prebrisanim učencem Macchiavelli-jevim ter nerodno poolekel za seboj ves slovanski narod istrski, dr. Laginja, ki se je zadovoljil s pomnožitvijo peščice mandatov in s skledico leče v obliki „garancij“, vsled katerih ne bode mogel istrski Slovan ne pošteno živeti, ne umreti; dr. Laginja, kateri ni znal izkoristiti dejstva, da trka slovanski napredek v Istri na vrata laške samovlade, da so bili dnevi to laške samovlade v okvirju starega vol. reda šteti in da se je bližal čas, da si priborijo Slovani pri volitvah po starem vol. redu večino tudi v zbornici ter postanejo potem oni delilci kruha laški gospodi, dr. Laginja, kateri je s sprejetjem novega vol. reda, ki je po laškem interesu predrugačil vol. okraje, konečni uspeh narodnega napredka, t. j. slov. večino v zbornici odmaknil v daljnji čas nedogledne bodočnosti ter s tem postal indirektni sokrivec nadaljnega zatiranja slovanskega trpina istrskega.

In zdaj, završuje to razmišljanje, ne najdemo primernejših sklepnih besed nego so one v „Edinostini“ jeremijadi,

obračal, ko bo polzel navzdol, mi bomo pa pridrževali, da ne pojde prenaglo.“

„Vse dobro!“ je opomnil nekdo, — „ampak najprej je treba zvon poriniti iz lin. Samo kako, — to je vprašanje!“

„Sreča naša, da nima zvonik ograje!“ je razlagal Jurij. — „Tista le prečnica je ravno prav visoka, zvon lahko povlečemo skozi. — Verige, ki jih drugače ne potrebujemo, moramo spraviti vsako na eno stran okoli voglov zunaj zvonika skozi drugo stran nazaj notri. Potem prav lahko vleče okoli vsakega vogla polovica in tako spravimo po valarjih brez vsake nevarnosti zvon iz lin.“ —

Ker so ga nekateri tovariši debelo gledali, si je ovil eno izmed verig, ki so bile pritrdjene na zvonov jarem, okoli telesa in rekel:

„Sedaj nisem v nobeni nevarnosti da se ubijem, če se mi ponesreči, obvisim na verigi.“

Potem je stopil na širok rob, ki je vodil pod linami okoli zvonika in začel

napisani ob priliki sankcije našega vol. reda, besede, katere „Edinosti“ s tem vračamo kot naslovljene na nepravi naslov s prijateljskim nasvetom, naj jih naslovi tja, kamor spadajo: na voditelje slov. delegacije istrske! Te besede so:

Dovršeno je! Bog odpusti grehe njim, ki so zakrivila atentat na slovansko narodnost v Istri, kerna narodnim ne more odpustiti! — In taka ostra, sodba je opravičena tembolj ker stoji neutajljivo dejstvo, da bi bili zastopniki slovanske večine v deželi lahko igraje preprečili takov atentat na pozicijo naše narodnosti!

Slovensko k. s delavstvo!

Na II. vseslovenskem delavskem shodu Medvodami se je naročilo „Izvrševalnemu odboru slov. kršč. soc. delavstva“, da skliče III. vseslovenski delavski shod. Izvrševalni odbor lani zaradi raznih ovir ni mogel sklicati vseslovenskega delavskega shoda. Skliče ga zato letos. Sklenilo se je, da se vrši III. vseslovenski delavski shod v Ljubljani in sicer meseca oktobra. Naše delavske organizacije že zdaj opozarjamo na to, in da bo III. vseslovenski delavski shod mogoča manifestacija slovenskega kršč. soc. in strokovno neodvisnega slovenskega delavstva. Dan in spored se še objavi.

Vsi dopisi gled na III. vseslovenski delavski shod naj se naslovijo: Uredništvo „Naše Moči“.

Izvrševalni odbor slovenskega kršč. soc. delavstva:

Jožef Gostinčar, državni poslanec predsednik.

Mih. Moškerč, podpredsednik.

Jos. Eržev, podpredsednica.

Ivan Nep. Gostinčar, tajnik.

Dopisi.

Kobarid. — Olepševalno in pogodovno društvo v Kobaridu, koje se je ustanovilo pred 2 leti, jako marljivo de-

previdno in počasi plezati po njem krog vogla oprirajoč se z rokami ob zid. — Ko je to videl hlapec Janez je začel on istotako z verigo plezati na drugo stran. Tako so imeli kmalu potegnjeni verigi krog voglov od zunaj in so brez velikega truda potegnili z verigami zvon na valarjih iz zvonika.

„Sedaj pa še nekaj!“ je rekel Jurij, ko so to dovršili. „Da ne bo zvon drsal po zidu in da pride lepo na voz, ga na lahko odrinemo s tem le hlodom, sedaj ko visi, ne bo težko; potem pustimo, da poteče na vrv po zarezi koncem hloda, hlod pa moramo prej pritrditi s kavli ob zid.“

Na to so nekoliko popustili vrvi, ki so bile med tem pritrdjene, porinili s pomočjo hloda na zadnji vrvi zvon od zidu in potem polahko popuščali vrvi na vreteno.

Mnogo truda in potu jih je stalo vse to delo, a po preteku dolge ure so imeli prvi zvon srečno na vozu. — Potem so si nekoliko odpočili in začeli na novo ravno isto delo.

Izje. V kratkej dobi svojega obstanka, napravilo je že mnogo v povzdigo trga. Razen pogozdovanja bližnje okolice, je društvo napravilo drevored sadnega drevja k „mlinom“, kamor je jako lep sprehod. Nadalje je popravilo in „vredilo poti na hribček sv. Antona, od koder je krasen razgled po soški dolini. Ob teh poteh je društvo postavilo več klopi, na katerih se šetalec lahko oddahne v prijetnej senci. Društvo ima še veliko točk v načrtu, ali žal, da jih vsled pomanjkanja, denarnih sredstev ne more takoj izvršiti. Da si pridobi novih sredstev, priredi društvo javno tombolo dne 15. avgusta t. l. s sledečimi dobitki: 1. enoletna junica, 2. prašiček, 3. oralo, 4. blago za žensko obleko, 5. gnat (pršut). Ako bo vseh tombole dovoljen, začne društvo takoj delati: „Krilanov park“ na jako lepem prostoru.

Politični pregled.

Svobodomiselni študenti za Wahrunda.

Renegat Wahrund, bivši član „Leonove družbe“, zdaj ljubljene vseh obrezanih in neobrezanih judov pa njihovih hlapcev, razburja še vedno judovskega in nejudovskega študenta. Danajski svobodomiselni študenti so naznanili nemško-nacionalnim poslancem, da prično štrajkati in da preprečijo predavanja s silo. V sredo zvečer so to naznanili rektorju Ebnerju. Zvečer je proklamiral danajski svobodomiselni študent generalno stavko za vso Avstrijo. V Pragi so že v sredo štrajkali nemški študenti. Predavalo se ni na praškem nemškem vseučilišču in na tehniki. Iz avle so vrgli nemški olikanci štiri katoliške vseučiliščne. Na češki univerzi in tehniki se je v sredo predavalo. V Brnu se je pričela stavka na nemški tehniki že v sredo. Na črnoviškem vseučilišču so tudi pričeli stavko. Ministerski svet se je pečal z vseučiliško stavko. Vlada ne sodi tragično o položaju. Najbrže študent ne izgubi semestra vsled stavke. Celo svobodomiselno časopisje ni zadovoljno s stavko. Poslanci vseh strank opominjajo čijake, naj bodo mirni in zmerni.

Darovi.

Za Gregorčičev dom:

so plačali predsedništvu „Š. Doma“: starešine občine Osek-Vitovlje in nekateri prijatelji 27 K; Radoslav Marzidovšek, vojaški kurat 10 K; Emil Guttman, administracijski svetnik v pok. po svojem zastopniku dr. Fr. Pavletiču 100 K; županstvo v Dornbergu vsled starešinstvenega sklepa 50 K; prof. A. Ipavec 25 K.

Visoko je že stalo solnce, ko so imeli vse tri zvonove na vozu in mokri so bili vsi do zadnje niti. — Potem so prinesli iz stolpa še uro.

„Ampak sedaj je treba še kazalce in ploščo, ki so zaznamovane številke na njej!“ je rekel Jurij. Kazalci so ostali namreč na robu pod uro, ko so bili potegnili hlapci prej od znotraj s silo os, okoli katere so se vrteli. — Po eni od vrvi, ki so še vedno visele iz zvonike, je splezal Jurij do železne plošče, ki je bila vzdignana v stolp in jo siloma odluščil z mečem: plošča je odskočila, padla na tla in se razletela v dva kosa. — Pri tem bi se bil kmafu ponesrečil; odkrušil se je namreč kos roba, ob katerega se je opiral z nogami. Če bi se ne bil naglo vlovil z obema rokama za vrvi, bi bil zletel v globočino in obležal na tleh kup krvavega mesa.

A tega opomina si ni vzel čisto nič k srcu; z desno nogo je sunil na tla mali kazalec, ki je še vedno ležal na robu, in se spustil potem po vrvi navzdol. —

Ko so vse pospravili, povezali zvonove in zapregli konje, da bi odšli, je zaklical Jurij za njimi:

„Še nekaj! Počakajte!“

V prid „S. Gregorčičevemu domu“ so preplačali IV. zvezek Gregorčičevih poezij: dr. A. Gregorčič 17 K; gospa Cizel, profesorjeva 2 K; Ivan Rejec, prefekt 1 K.

Srčna hvala in obilo posnemalcev!

Za knjižnice „Slov. dijaške zveze“

so darovali: Neimenovani gošpod iz Gorice 10 K in nekaj znanstvenih knjig; dr. Anton Gregorčič, državni poslanec 10 K; Teodor Hribar, poslovodja „Krojaške zadrege“ 10 K; Fran Čeri, c. kr. profesor 4 K. Dalje sta darovala v knjigah: Lavoslav Abram, voditelj „Šolskega doma“ in Ivan Godnič iz Gorice!

Iskrena hvala!

Novice.

„Osrednji odbor za Gregorčičev spomenik“ je sklenil v svoji seji dne 1. t. m., upošteva intencije ranjkega pesnika kakor tudi plemenitih darovalcev, izročiti 3000 K društvu „Šolski dom“, ki se zaveže pesniku na čast imenovati svoje novo šolsko poslopje „S. Gregorčičev dom“. Ostala svota se porabi po odšteti stroškov (blizu 4000 K) za nagrobni spomenik in za spominsko ploščo na rojstni hiši, odkrite go septembra — za „S. Gregorčičevo dijaško ustanovo“. Odbor bi rad zbral potrebno svoto še v tem letu, ker bodo v letošnjem jubilejnem letu ustanove proste pristojbin in prosi zato častilca velikega pesnika in mladinsoljuba, da mu v to pripomorejo.

Ponovitev veselice „Slov. katol. delavskega društva“ bo 21. t. m. in ne 14., kakor je bilo prvotno naznanjeno.

Šolsko leto na ženskem izokrazevališču se sklene 24. junija. Dne 25. se prične matura. Slovenskih maturantk je domačih 35, zunanjih 5.

Slovenska pismena matura. — Znano je, da je bilo od ministerstva prvotno določeno, da se na goriški gimnaziji piše matura le iz nemškega jezika. Po prizadevanju naših in tudi laških poslancev pa je vlada odredila, da se piše matura sedaj tudi iz slovenščine in laščine. S tem je bila od strani vlade popravljena ona huda krivica, ki je zastavljala tako grdo oba deželna jezika. Nemci so seveda radi tega silno razburjeni. Maturu iz slovenščine in laščine pišejo drugi teden. Ob tej priliki omenjamo, da je novi dež. šolski nadzornik Perschinka dobil od ministerstva še eno moralno kľefato. Določil je namreč, da zastopnik nemščine pri maturitetni komisiji dobi 3 dele doneskov od take, zastopnika slovenščine in laščine pa oba skupaj le en del. V dotičnem odloku se je Perschinka celo drznil izraziti tako, kakor da bi bili slovenščina

Graščak, Erazem in vsi hlapci so se začudeno in radovedno ozrli in ga počakali. On pa je hitel v cerkev; naravnost proti altarju je šel in splezal nanj. —

Z altarja je vzel leseno soho sv. Jurija, ki je s sulico pritiskal k tlem glavo velikega zmaja, na katerem je stal.

„Poskrbeti moram, — kakor sem obljubil, sv. Jurij, preljubi moj patron, — da ti ne bo predolgočasno v tej puščobi in da ti ne bo čez zimo mraz, ko smo te do nagega slekli in ropali!“ se je smejal Jurij svojemu patronu.

Ko je stopil iz cerkve s svetnikom v naročju, so se vsi zakrohotali.

„Ti pa res dobro skrbiš zanj!“ ga je dražil baron.

„Moram! Revež se mi tako smili. Danes so ga oropali in sedaj bi se ne prestando tresel in se bal novih orokomav hov. Braniti se itak ne more, ker ima dovolj dela in opravila s svojim zmajem!“ je odgovoril Jurij in vrgel soho zadaj na voz tako nerodno, da se je odlomila sulica in dva prsta ž njo.

„Malo usmiljenja imaš z revežem!“ so ga karali hlapci.

„Ga bo imel pa en z mano več, ko

in laščina le neobvezna predmeta ne pa obvezna učna predmeta. No ministerstvo je to njegovo modrost takoj odpravilo in odredilo tudi v tem oziru enakopravnost slovenščine z nemščino. Perschinka s svojim nastopom kaže, da se še prav nič ne zaveda, da je na Goriškem; vedno še misli, da je med Nemci na Dunaju. No taki poduki od ministerstva ga bodo že počili.

Iredentovsko hujskanje. — Radi ponedeljkove narodne dirke je v prenapetih laških krogih mnogo umetno narejenega razburjenja. List, ki živi le od samih hujskarij „Corriere“ grozi in hujska na vse načine. Nekateri vročekrvni mladiči pa se zbirajo vsak večer na zaupnih sestankih in kujejo načrte, kako bi preprečili dirko. Radovedni smo, kako se v družbi teh raznih bosopetežev počutijo voditelji te iredentovske gonje. Poštenim Lahom ta gonja proti Slovincem preseda, ker vedo, da imajo od nje le škodo. Laški list „Gazzettino Popolare“ piše:

„Pogrešek laških politikov je ta, da nočejo videti in priznati neoporečnih dejstev, to je, nočejo priznati, da je tretjina prebivalstva Gorice slovenske narodnosti in da je mestu od vseh strani obdano ob Slovincem v železnem obroču. Videli smo, kake strašne gospodarske posledice je imelo za Laho leto 1907; te posledice se še sedaj niso poravnale in se ne poravnajo nikdar.“

Gorica je navezana na slovensko okolico in na hribe, ker le s temi trguje, njih prebivalci prinašajo v mesto svoje pridelke in nakupujejo potrebne stvari; ako bi Gorica morala prodajati v Furlanijo, morala bi hitro zapreti hotege in razobesiti na gradu oznanilo: „Città d'affittare!“

V tridesetih letih so se časi in naziranja mnogo spremenila v smislu, da bratovska ideja med narodi vidno napreduje. Naši kaporijoni odobrujejo bratovstvo s pripombo, da Slovani naj ostanejo v svoji hiši. Naj poskušajo to izvesti dejansko in zle posledice bodo hitro občutili — v žepu.

Slovinci so v zadnjih štiridesetih letih napredovali z orjaškimi koraki in le oni, ki žive z glavom v mehu, ki so slepi in gluhi, da nočejo ne videti ne slišati, se ogrevajo za načela, ki se kregajo z zdravo pametjo.

Iz teh in še mnogo drugih razlogov, ki jih je boljše zamolčati, smo vedno priporočali mir med obema narodnostima, ker je ta največjega pomena za nas in za Slovence. Pripoznati se mora, da se je v Gorici narodni boj mnogo vblažil, in bi se še bolj, ako ne bi kak utranaroden laški list sejal vedno razpora in dražil naših sodeželanov. Ta list

se srečava na drugem svetu!“ se je smejal Jurij.

Bilo je na večer tistega dne. — V družinski sobi za posle so bili zbrani vsi hlapci okoli velike javorjeve mize. Graščak je velel oskrbniku, da jim mora dati toliko vina, kolikor ga hočejo.

Soba je bila polna šuma in krika. — Povabili so nekaj dekel, da so z njimi pile in plesale, stari hlapec Juraj jih je pa spremljal z vriščočim, polpotrim flavtom. Plesali so in pili in peli in kričali in se zabavali vsak po svoje.

Dostojnosti in sramežljivosti niso poznali preveč; večina grajskih ljudi je bila poluteranjena in tisti večer bi človek mislil, da tudi napol poživinjena.

Kar je bilo počtenejših ljudi in sramežljivejših dekel, so ostali vsi rajše zunaj ali pa šli spat, kakor da bi se vdeležili takih bakanalov.

Miza je bila obložena z vrči in polita z vinom in tudi tla so bila polita, lica pa so bila rdeča in razžarjena, oči so gorele in plamenele. — Sredi mize in sredi tega bakanala je stal sveti Jurij s sklonjeno glavom. — Rajše je neprestano strmel v ostudnega zmaja, ki se je zvi-

je sedaj ves v plamenu radi dirke, ki jo prirede slovenski biciklisti na binškošni ponedeljek v goriškem Velodromu.

„Corriere Friulano“ kriči na vsa usta, da je to izzivanje in razžalitev laškega značaja Gorice ter prosjači za vzdrževanje javnega reda. Naj si za javni red ne beli glave, ker to ne spada v njegov delokrog in naj rajši ne izziva da ne pride do reakcije, od katere bi imeli Italijani več škodo.

Mi Italijani, s starodavno omiko moramo dokazati, da je nam gostoljubnost sveta. Sam „Corriere“ pripoveduje v eni zadnjih števil, da so člani „Gabinetto di lettura“ napravili izlet v Ajdovščino in Vipavo, kjer so se izvrstno zabavali. Ta zemlja je čisto slovenska in nobenemu izletniku se ni izkrivil niti las: kakor se torej vedejo Slovinci nam nasproti, tako moramo biti tudi mi z njimi; in za gospode in gospe okolilista „Corriere friulano“ bi bilo bolje, da bi to vpoštevali, ne pa dražili, izzivali in zasmehovali naše sodeželane, s katerimi smo prisiljeni živeti v miru in prijaznosti že radi lastne koristi.“

To je popolnoma pametno naziranje. Elnó pametno je, da živijo Slovinci in Lahi v miru med seboj. Naj bi se rajši Lahi združili s Slovinci, da odbijemo od sebe skupno nevarnost — nemštvo! To bi bilo bolj na mestu!

Proti slovenski dirki v Gorici. — Laško-liberalna deputacija se je pod vodstvom Bombiča podala k okrajnemu glavarju grofa Attems, da bi poizvedela, kaj je vlada ukrenila povodom binškošnih slovenskih dirk, „da ne bo žaljen laški značaj mesta“. Kakor poroča „Piccolo della sera“ je deputacija dobila „nepovoljen“ odgovor. Grof Attems je namreč odgovoril, da je potrebno ukrenil, da ne bo kaljen mir in ne bo žaljen laški del meščanstva. Kakor je razvidno iz „P. d. S.“ je oni „laški del“ — ki da se je zdel (!) restriktivnim — silno razburil živce laških kaporijonov. Tja da je došel tudi telegram od posl. Maranija, ki je poročal, da je govoril o stvari z ministerskim predsednikom. Ta le da mu je obljubil, da popraša tekoj telegrafčno za informacije in da mu odgovori še tekom dneva.

Občni zbor deželne zveze za promet tujcev se je vrnil v četrtek dne 4. t. m. popoldne ob 3. uri v hotelu Sülbahn ob obilni udeležbi. Vlado je zastopal dvorni svetnik grof Henrik Attems, deželni odbor poslanec prof. Berbuč, zastopana je bila južna železnica, državna železnica se je brzojavno opravičila počastili so občni zbor s svojo navzočnostjo razni gg. poslanci in zastopniki raznih župantev in krajev. Pri drugi točki radi bodočega delovanja

jal pod njegovimi nogami, kakor bi se samo enkrat ozrl okrog sebe. — Sulice ni imel več, na desni roki sta mu bila odlomljena dva prsta.

Ko je zapazil hlapec Jurij s svojimi pijanimi očmi, da dogoreva smolnata golovica, ki je razsvetljevala sobo, je vzel iz žepa konec sveče, ki jo je imel še iz cerkve, in jo prižgal. Potem je vstal, se zagugal proti kipu svetega Jurija, ki je stal sredi mize, in mu potisnil svečo v desno roko z besedami:

„Sreti, sveti Jurij!“

A ker sta svetniku manjkala dva prsta in ni mogel držati sveče, jo je izpustil, da se je povalila po mizi in ugasnila.

Vsi so se zakrohotali in začeli dražiti Jurija, da je njegov patron hud nanj; to je pijanega Jurija razjezilo, pograbil je svetnika in zakričal nad njim:

„Če nočeš luči držati, moraš iti pa v kuhinjo kuhat!“

Dvignil je svetnika in ga nesel iz sobe, za njim se je vrstila dolga procesija; vsi so hoteli videti, kako se zna sveti Jurij obnašati pri ognjišču.

*) Valvazor. E. D. H. K. B. XI. pg. 539.

**) Ravnotam.

se je vnela živahna debata, v čemer prinesemo prihodnjič obširnejše poročilo. Z veseljem konstatujemo, da se vsestransko merodajni faktorji zanimajo za društveno delovanje.

Kje so lumpi in sleparji? — Razne nečednosti, ki so godile s trtami na Krasu v škodo ubogim kmetom od strani najhujših liberalnih kričačev, odpirajo marsikakemu zaslepljenca oči. Če podrgneš kakega pristnega liberalca s temi trtami pod nos, pa te neumno in debelo gleda, kakor da bi ravnokar padel z lune, potem pa še bolj neumno blekne: „Jaz ne vem nič o tem“. Če bi bili le veda Gregorčič, ali Berbuč ali Klančič sleparili in goljufali kmete s trtami, bi vsako mlečno (z)ob liberalno fanto za vs. kim v-glom in grmom bevska lo o „klerikalnih lumpih in sleparjih“. Sedaj pa ti tako kričavi liberalci molče, kakor bi držali vođa v ustih. Pravega liberalca spoznaš po neumnosti ali hudobnosti teh dveh liberalnih „čednostih“. Še celo tisti liberalni učitelji, ki so kakor znano najbolj „navdušeni za blagor kmeta, baje nič ne vedo o trtah na Krasu. Kmetje, povprašajte te liberalne učitelje včasih, kako je s trtami na Krasu. Č. „jim ne bo o tem nič znano“, povejte jim pa sami in jih primerno poučite. Povemo pa že sedaj njim in drugim liberalnim kričačem, ki so imeli na raznih shodih navado prolatjati sleparski liberalizem, da jih takrat poprašamo o teh trtah, ki tako lepo osvetljujejo liberalno poštenje in ljubezen do kmeta. Da, p o s k r b e l i b o m o i n p o s k r b e t i s e m o r a, d a b o z a d n j i k m e t i č v n a š i d o l i n i i z v e d e l, k a k o l i b e r a l c i d e l a j o z a k m e t a! A p o s k r b e t i s e p a t u d i m o r a, d a n e b o d o t a k i l j u d j e, k i s o z a p l e t e n i v t a t r t n i š k a n d a l, k o m a n d i r a l i n a m k m e t o m, k o g a n a j v o l i m o z a p o s l a n c a, š e m a n j p a, d a b i t a k i l j u d j e b i l i m o r d a k m e t s k i z a s t o p n i k i. P r o z l i b e r a l n o k o m a n d o, p r o z z l i b e r a l n i m s l e p a r s t v o m!

Wieser in Gabršček. — Nemško nacionalni Wieser na drž. kolodvoru ima sedaj mir pred Gabrščekom. Goriški Slovenci se čudijo, kako je to, da Gabršček pusti na miru nemškega nacionalca Wieserja, med tem ko tako strahovito udriha po slovenskih suplentih. Ali res nima Gabršček več korajše napram sovražniku Slovencev Wieserju? Ali pa je morda prišel do prepričanja, da je molčan je zlato.

Laufpasdekrete je začela izdajati „Soča“ kar po vrsti našim somišljenikom. Gabršček se je naučil najbrže „drukati“ take reči za časa, ko je bil v Kobaridu učitelj. Tam ga ni mogel trpeti nobeden občan. Pod okno so mu hodili pet lepo pesmico: Da bi te bla burja vzela predno si sem k nam prišel, in že so se dogovorili da mu dajo „laufpas“. Gabršček je takrat videl kaki so „laufpasi“, zato jih sedaj druka, hotoč pokazati javnosti, da zna tudi to. Le potolaži se kobariska burja, na „laufpase“ v tvoji „Soči“ se nikdo ne ozira.

Narodno spodjetje pri „Zlatem jelenu“, odkar je v njem za birta Gabršček, se zateka za pomoč k Nemcem, ki jih sicer Gabršček tako težko gleda. Goriškimi Nemcem se razpošiljajo pisma z vabilom na koncerte pri „Jelenu“. V teh vabilih se tudi glasi:

„Diese Konzerte werden immer besser besucht; die Hötelverwaltung ist gesonnen die Konzerte während der ganzen Sommersaison im Garten, im Winter aber im grossen Salon abzuhalten. Die P. T. Herren Offiziere der Garnison werden höflichst eingeladen, diesem Programme zu zu einem glänzenderen moralischen und materiellen Ausgang mit zreicher Beteiligung beizutragen.

Hochachtungsvoll

Die Hötelverwaltung“.

Nam se ne zdi nič čudnega, če hotelir reflektira na nemške goste; a to pa se nam zdi čudno, da hotelir Gabršček išče gostov med Nemci. Seveda je stvar gdrna, če pomislimo, kako zna Gabršček lepo ob primerni priliki sleči narodnjaka in

obleči trgovca in sedaj celo hotelirja. Zato, prosimo, naj mu teh nemških vabil nihče ne zameri!

Kako propada vera na gimnaziji. — „Soča“ št. 64 cd dne 30. maja t. l. plaka v globoki žalosti, češ, ker vera na tukajšnjem gimnaziju tako rapidno propada. — In kdo je temu kriv? — Nikdo drugi, nego pomožni katehet Rejec! Na koncu iz globočine svoje pobožne duše kliče: Nikdo! ne predstojniki, ne občinstvo in ne dijaki se ni imel pritoževati — sedaj pa kar naenkrat slučajni odpada od vere, ki se bodo sicer še pogostoma ponavljali! — Pobožna „Soča“ potolaži se! da ti ne počni od pre-hude žalosti tvoje res plemenito srce! Ne vemo, če se res ni nihče pritoževal pri prejšnjem katehetu. Zato v tem jeziru ni treba odgovora. Glede debelo natisnjene notice, da se je sedmošolec Lenassi odpovedal katoliški veri, bi pa pripomnili, da je to res. A pametni čitatelji naj pomislijo: Če dijak na gimnaziji nikdar ne odgovori pri ustmenem izpitu iz veronauk, če ne pride niti k zapovedani šolski maši — in če pride — da čita med glavnimi deli sv. maše različne romane — tak menda ni katoličan — tudi če ni še odpadel od vere — formalno! Sicer pa je ta slučaj odpada še posebno interesanten. Ker je omenjeni dijak imel delati premestni izpit iz veronauka, pa se lepo izbrise iz katoliške vere — za letos; med tem, ko bi drugo leto zopet pristopil k veri in tudi obiskoval predavanja iz veronauka! — Kdo bi ne videl v tem, da si je hotel sedmošolec Lenassi pomagati iz zadrege? G. katehet Rejec je imel menda pravico dati Lenassiu premestni izpit. Saj dosedaj nam še ni znan noben odlok, ki bi določal, da ima „Soča“ pravico dajati premestne izpite. Predno je „Soča“ objavila navedeni dopis naj bi parkrat premislila, kaj objavi, ker dopis je prišel iz rok, ki niso sposobne, da bi trezno in pametno pisale. Glede ozlovoljenih mladih kaplanov — na dan z imeni — na puhle fraze blebetave „Soče“ ni mogoče odgovarjati. — Tak je tisti odpad od vere. Pripomnimo še, da je fant že drugi dan preklicaval svojo neumnost. Te stvari smo pojasnili našim čitateljem. ne sicer radi „Soče“, ampak radi tega, da vidijo, kakšen duh veje med našo mladino in kakšni ljudje počivajo pod okriljem „Soče“. Naj se zjasni!

Nov delavski list. — V petek je izšel v „Narodni Tiskarni“ nov delavski list „Delavski Tovariš“. List stane do konca leta 2 K. Izhajal bo vsak teden. Lastnik lista je konsorcij, obstoječ iz samih delavcev. List bo strogo zastopal krščansko-socialno delavsko misel. Ustanovljen je z namenom, da vžge slovensko delavstvo na Goriškem za edino pravo misel, ki more rešiti delavsko vprašanje, za edino pravo misel, ki more rešiti delavsko vprašanje, za krščansko-socialno misel. Goriški slovenski delavec naj bi se pridružil tej misli in s tem stopil v krog ogromn večine slovenskega delavstva. Da bo vrli „Delavski Tovariš“ čim preje dosegl svoj cilj, naj vsak prijatelj delavstva ta list podpira, naročuje in širi!

Vojaški nabori in liberalci. — „Soča“ vpije, da so naši poslanci krivi, da so v Št. Ferjanu vzeli toliko fantov, ko so jih druga leta vzeli več ko polovico manj. Na to odgovarjamo: Če se „Soča“ nad tem tako zgraža, zakaj ne prime najprvo za ušesa Štreklja in Hribarja, ker nista glasovala proti predlogu. Če bi bila ta dva gospoda glasovala proti, pa bi ne bilo povišano število novincev. Sicer pa je stvar glede naborov ta: Prašali smo po raznih občinah in dognali, da so ponekod res vzeli več fantov letos, ko druga leta; ponekod pa zopet precej manj. Izvedeli smo tudi, da so imeli državni organi pri naborni komisiji nalog, poizvedovati pri županstvu o razmerah fantov. Če je županstvo koga označilo kot takega, ki bi ga doma težko pogrešali, čegar svojci so navezani nanj in ki je priden, ga komisija ni potrdila. Mnogo je bito torej odvisno od navzočih županov. In zato vemo, da kjer so župani svojo dolžnost storili, ni posebnih pritožb. Kaj pa je delal Št. Ferjanski gospod župan, kake podatke je on dajal o svojih fan-

tih, nam ni znano. Na celo Goriško pride po novi postavi kvečjemu 50 fantov več v vojake. Iz tega je razvidno, da je kje drugje iskati vzroka, ki je poslal cesarja služiti toliko Št. Ferjanskih fantov.

— V Drnovku je umrl v sredo posestnik g. Gašpar Sfiligoj v 71. letu svoje starosti. N. p. v.m.! Preostalin naše tozalje!

— Umrl je na Dunaju urednik „Information“ Jož f Graf. Star je bil 61 let. Pred leti so mu odrezali obe nogi. Bil je imejitelj več tujih redov.

— Darila za dirkače in pešce in dvokolo za srečkanje so razpostavljena v izložbi J. Drufovka v Gorici, Gosposka ulica št. 3.

— Rodoljubi — Slovenci! Osmega junija, binkoštni pondeljek, posetite prvo narodno dirko v kar največjem številu, katero bodi odgovor na hujskanje proti naši slavnosti od laške strani.

— Dirkači in pešci, pridite vsi v nedeljo ob 6. uri pop. na dirkališče, kjer se bo vršila zadnja skušnja. Vabljeni so tudi gospodje iz jurijske, da pridejo ob določeni uri.

— Kolesarska dirka v Gorici se bo vršila kakor naznanjeno, v vsem obsegu. V „Veldrom“ pa naj gredo udeležniki, kadar in kakor hočejo, samo kakega skupnega dohoda iz mesta ne bo. Toliko gléde na razne govornice.

— Kolesarska dirka na Binkoštni pondeljek. Rodoljubi v pondeljek vsi na Veldromo dne 8. t. k prvi narodni dirki.

— Ogenj na Iderskem. Dne 31. maja ob 6 uri popoldne je začelo goret na štali Miha Volerič. Plamen je širil že pod strop. Prihitela je tukajšna požarna bramba z brizgalno takoj na lice mesta in nekateri vojaki iz Kobarida, ki so bili slučajno v Iderskem. Ti so takoj ogenj omejili in zadržali. Vsa čast in zahvala gre ognjegascem in vojakom, posebno pa desetniku Korenu ki je prvi splezal na streho in je ognjene snope slame metal na tla, da se ogenj ni razširil. Nevarnost je bila velika, ker so okoli in okoli hlevi, kriti s slamo. Ogenj so baje prevzročili otroci, ki zažgali slamo.

— Ogenj. — V sredo ob 2 in pol popoldne je pričelo goret v s slamo kriti lopi nad staro ledenico pri Gori-povi pivovarni. Zažgali so baje 4 dečki, ki so se tam blizu igrali. Ogenj so ob pravem času pogasili. Škoda je 300 K, ki je pokrita z zavarovanjem.

— Ogenj v osmi šoli. — V tuk 8. gimn. razredu je v noči od petka na danes zgorel pod.

— Čuden slučaj. — Na Ustju pri Ajdovščini je znesla kokoš posestnika g. Bačarja že več jajc, ki imajo dvojno lupino, dvojen rumenjaki in dvojen beljak: jajce v jajcu. Med tem ko navadno jajce tehtja 9 dekagramov, tehtajo ta jajca po 16 dek. To je res jako čuden slučaj, ki se ga ne najde tako kmalu.

Ajdovsko - vipavska podružnica slov. plan. društva v Ajdovščini, priredi veliki, dvodnevni planinski izlet dne 20. in 21. t. m. na Javornik s sledečim vsporedom: Odhod iz Ajdovščine v soboto 20. junija popoldne ob 4. uri, peš direktno na Javornik. Na Javorniku v koči prenočevanje, drugi dan izlet na Črni vrh. Oltod povrat v Ajdovščino. — Nadejamo se, da vzbudi ta prelep izlet med našimi člani vesel odziv. V slučaju neugodnega vremena se izlet prenese na prihodnjo soboto t. j. 27. in 28. t. m.

Na svidenje in plan. pozdrav!

Odbor.

— Stavka v Bistrici na Koroškem. — V Bistrici na Koroškem stavka slovensko delavstvo, ker je odpustil ravn. Faust neopravičeno tri delavce. Delavstvo je edino. Tvornica grozno pritiska. V sredo je imelo delavstvo veličasten shod. Navdušenje je veliko. Vse je mirno. Na shodu je govoril g. Smolej iz Celovca in g. Čebulj z Jesenic ter drugi. V četrtek je bil zopet shod, na katerem je govoril drž. posl. Gostinčar.

Delavstvo in delavski prijatelji! Ta stavka je velikanskega pomena ne samo za delavstvo, marveč tudi za slovenstvo

na Koroškem. Zato nujno prosimo, naj se takoj prične nabirati podpore, da ne omaga slovensko delavstvo v boju. Nujno je potrebno, da se prično takoj nabirati podpore, ki naj se pošljejo na naslov „Naša moč“, Ljubljana ali pa naše upravištvu.

— Štajerska kmečka banka. — Nedavno je bil v Gradcu ustanovni shod „Štajerske kmečke banke“, registrovane zadruge z omejeno zavezo, ki prične te dni poslovati. Ista se bo med drugim bavila s konvertiranjem odpovedljivih hipoteknih posojil v nizko obrestovana posojila, pačljiva potom amortizacije. Tem potom bi se razdolževala posestva, kar se da izvesti le s pomočjo neodpovedljivih posojil, ki zapadejo čez dolgo vrsto let in se jih plačuje z majhnimi anuitetami. Financirala bo tudi poljedelske in gozdarske operacije ter ustanovljala splošno-koristne zavode v korist stalnega kmečkega prebivalstva. Vstanovniki banke pripadajo nemški agrarni stranki ter nimajo Slovenci od iste pričakovati nobenih koristi.

— Nesreča v Trstu. — V ulici Berriera je 23. maja šel v šolo 9 letni deček, sin slovenskih starišev. Naenkrat pridrdra kočija, deček pade pod voz in kolesa mu stro prsi. Umirajočega so prenesli v bolnišnico. Nesreča ne počiva!

— Mladi roparji. — Čitanje roparskih romanov je tako zmešalo tri londonske fante v starosti od 15. do 17. leta, da so ustavili osebni vlak v Montani in oropali potnike. Fantički so imeli krinke. Izprevozniku so zapovedali, naj zbere pri potnikih denar in vrednostne stvari. Ker se je branil, so streljali nanj. Potniki so metali stotake skozi okno. Neki potnik je izkusil pobegniti, a mladi roparji so streljali nanj in ga ranili na nogi, tako da so mu morali odrezati. Po dovršenem junaškem činu so dovolili, da se je peljal vlak naprej. In veselja, da se jim je tako posrečil napad, so precej časa stali na licu mesta, kjer jih je aretirala policija. Mlade roparje je vodil 15-letni Hatch.

Gospodarske vesti.

g Gosenice. — Strokovni učitelj Brüllers pravi o gosenicah sledeči: „Iz raznih delov dežele prihajajo poročila, da so prišle nad dreve ponekod v ogromnem številu gosenice, zato naj bodo tukaj podana glavna sredstva, katera se danes morejo rabiti v pokončevanje te golazni. Prvo je seveda uničevanje gosenic. Imamo sledeče vrste gosenic: 1. glogov belin. Gosenice izgledajo sive in svetlorjave, so le malo dlakaste in pojedjo listje z rebri vred popolnoma. Sedaj so gosenice izrasle, deloma so se že zabubile. V severnih krajih se bodo kmalu. Bube so svetlozlate s črnimi pikami; najdeš jih viseti na vejah dreves in gmov in jih treba takoj zbirati in uničevati, predno zopet začne beli metalj junija izlegati jajca, iz katerih izidejo še tekom poletja krepke male gosenice. Gnezda te gosenice so po odpadu listja dobro vidna, in jih je treba po zimi pridno odrezovati, zbirati in sežigati. Kdor je to lansko zimo zamudil, bo letos silno trpel po tej golazni. 2. Zlatoritka. Gosenice so temno sivorjave in imajo na hrbtu dva rdeča pasa. Škoda in način življenja sta ista kakor pri belinu. Tudi te gosenice se bodo kmalu izrasle in zabubile, tako da bo tudi le pobiranje bub, ki jih najdeš med listjem, mogoče. Tudi tega škodljivca gnezda moraš pozimi pobirati in sežigati. 3. Prsteničar. Pisano progaste gosenice se odlikujejo po svoji posebni požrečnosti. Drevesa, ki so jih „do kosti“ pojedle, takoj zapuste in splezajo na sosedna in tudi ta na enak način požro. Ta vrsta gosenic igra letos, kolikor je doslej znano, glavno nlogo in ji zato treba posvetiti vso pozornost. Prsteničarjeve gosenice se sedaj pogosto ponoči zberejo v kakem kotu med vejami v velike družbe in jih lahko zjutraj presenetiš ter vse s kako canjo stisneš. Drevesa in drevesne dele, ki so jih t

gosenice uničile, lahko sedaj tudi z uspehom škropiš z raztopino, ki si jo napraviš iz 1 kg tobačnega ekstrakta (ga dobiš v tobačnih prodajalnah!) in 1 kg masinega mila na 100 lit. vode. Ker gredo gosenice od drevesa do drevesa, od sadovnjaka do sadovnjaka, zato je treba nanje posebno paziti in morebiti tudi škropljenje z navedenim sredstvom po potrebi ponoviti.

Jakob Miklus
mizar in lesni trgovec
v Podgori, na voglu novega železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnic itd.

Rihard in Felix Majer
Dunaj II. Kaiser-Josefstrasse 30

erarni liferanti kupujejo in prodajajo seno, slamo, rezanico in krompir vsake vrste pod najugodnejšimi pogoji.

Velepodjetje prve vrste v lastnem obratu z lastno parno silo.

Restavracija „Central“

Naznanilo.

Podpisani naznanjam slavnemu občinstvu, častiti duhovščini v mestu in na deželi da sem odprl novo restavracijo „CENTRAL“ Corso G. Verdi št. 32, v hiši „Cen. posojilnice“ v kateri bode točil pristna bela in črna vina, kakor tudi dobro pivo iz slavnostnih Dreherjevih in plzenskih pivovaren. Obenem bode vedno preskrbljeno z dobrimi gorkimi in mrzlimi jedili. Ima krasen jedilni salon, kegljišče, katero je krasno razsvetljeno.

Za mnogobrojen obisk se priporoča

Josip Novič,
restavrater.

Izvrstno pecivo

priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom pekovski mojster

JAKOB BRATUŠ

v Gorici Šolska ulica št. 6.

V zalogi ima in prodaja moko prve vrste Majdičevega mlina.

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici
Gosposka ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljivec prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Znidaršič & Valenčič. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Jak. Šuligoj

urar in trgovec v Gorici
v Gosposki ulici št. 25
priporoča birmancem v svoji veliki zalogi najlepša zlata in srebrna darila.

Rojaki!
kupujte narodni kolek „Šolskega Doma“.

Prva goriška tovarna umetrik ognjev

s strojnimi obratom izdeluje: rakete, bengalične luči, rimske sveče, kolesa i. t. d. i. t. d.

Kot posebnost izdeluje paprnatih topiče. Zlasti priporoča jubilejne transparente v velikosti 120 cm x 200 cm s podobo cesarjevo; in 100 cm x 150 cm z monogramom.

Ferd. Makuc

pooblaščen in priznan pyrotehnik
Gorica, C. F. G. 34.

(Iz prijaznosti se sprejemajo naročila tudi v kavarni „Dogana“ tik sodnijske palače.)

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šolskega doma“.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznicu

v Gorici
ulica della Croce štey. 6.

Batjelu
Gorica
Via Duomo 3-4.

i Poprava sn komijska zaloga dvokoles in šivalnih strojev pri

Prodaja tudi na mesečne obroke. Ceniki franko.
Stara dvokolesa se emajlirajo po ceni z ognjem

Tovarna kisa odlikovana na obrtni razstavi v Gorici l. 1900

FRANC KRALJ

- Gorica, Kapucinska ulica št. 9 -

priporoča cenj. gg. trgovcem raznovrstnega kisa. Cene zmerne, postrežba točna in poštena.

Z Maršnerjevo znamko zaznamovani

šumeči limonadni bomboni

(malinov, limonov, jagodni, črešnjev in marelični okus)

so najboljši.

Prvo češko delniško društvo za orient sladkorno blage in čokolado prej A. Maršner kraljevi Vynohrady.

Ant. Obidič
čevljar
v Semeniški ulici 1 v Gorici

priporoča se za raznovrstna naročila po meri za gospe in gospode.

Naročila se izvršuje hitro.

Odlikovana mizarska delavnica s strojem obratom — GORICA — Tržaška ulica 18 —

ANT. ČERNIGOJ

izdeluje:

Za stavbe: Vrata okna podove stornice pregraje i. t. d.	Za sobe: Omare postelje mize umivalnike ponočne omarice stolice i. t. d.	Za cerkve: Altarje klopi prižnice pulti klečalnike i. t. d.
---	--	---

ZALOGA: vsakovrstnih strgarskih izdelkov kakor: nog stebričev, važev itd. — Vsakovrstnih rezbarskih izdelkov, kakor: cimrjev, podporic i. d.

Stroji na električno gonitno silo.

ETERNIT-SCHIEFER PATENT MATSCHK

Nardini & Wolf

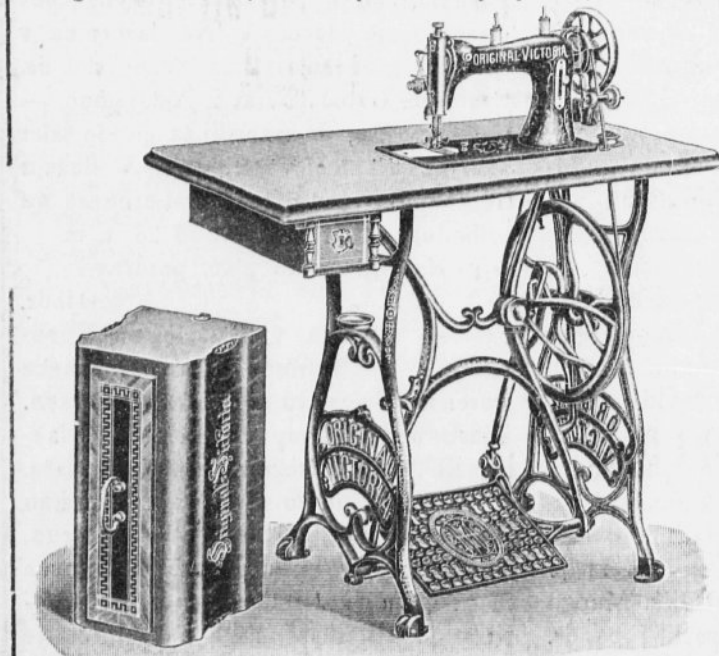
zključno zastopništvo tovarne „ETERNIT“ za celo Primorsko cementne asbestove plošče za pokrivanje streh

GORICA via Vetturini 11 **GORICA**

Najboljši krov sedanjosti **Eternit-Skrilj**, lahek, čvrst, varen proti burji, nevihti, in ognju.

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, da ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 15-letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi na domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnejši za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrdba stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Victoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovaren.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri tvrdki,

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.